

Выходить у Львовѣ
 що дня (крѣмъ недѣль
 и гр. кат. святъ) о 5-ой
 годинѣ до полудни.

Администрація: у дѣлѣ
 Чарнецкого ч. 8.

Редація: ул. Франціс-
 каньска ч. 10, дверь 10.

Письма прѣймають ся
 лишь франковий.

Ремямаціи неопеча-
 тавъ вѣдѣній вѣдѣ порта.
 Рукописи не ввиртають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Передплата у Львовѣ
 въ Администраціи „Газеты
 Львовской“ и въ ц. к. Ста-
 роствахъ на провинціи:
 на цѣлый рокъ 2 ар. 40 к.
 на пѣть року 1 ар. 30 к.
 на четверть року — 60 к.
 мѣсячно . . . — 20 к.
 Поодинокое число 1 к.
 Съ почтовою пере-
 сылкою:
 на цѣлый рокъ 5 ар. 40 к.
 на пѣть року 2 ар. 70 к.
 на четверть року 1 ар. 35 к.
 мѣсячно . . . — 45 к.
 Поодинокое число 3 к.

Рада державна.

На засѣданіи Палаты послѣвъ зъ дня 28 с. м. интерпелювавъ пос. Полякъ и товаришѣ министра финансовъ, чи супружескѣ кавціи офицерѣвъ не будутъ выставленѣ на страты при ведучихъ ся теперь конверсіяхъ. — Пос. Пецъ и товаришѣ ставили внесенѣ, чтобы въ цѣлѣй Австріи завести одинаковѣ часъ.

Министеръ просвѣты дръ Гавчъ протестувавъ противъ словъ пос. Шлезингера, котрый называвъ профессорѣвъ университета ц. к. бурителями вѣры въ Бога. Легко — сказавъ министеръ — такъ говорити, але трудно доказати. Супротивъ выводѣвъ пос. Трайнфельза заявивъ министеръ, що правительство не легковажить педагогичной вартости одинакового вѣроисповѣданя учениковъ и учительѣвъ, однакожь при обсадѣ посады учительскихъ рѣпають основныи законы державныи. На замѣты Свояжля вѣдповѣвъ министеръ, що розпорядженя заряду просвѣты вѣдповѣдають зовсѣмъ вѣдносинамъ палуочимъ на Моравѣ. Що до обавы пос. Сальвадорого сказавъ министеръ, що немногѣ пѣмецкѣ школы въ полудневѣмъ Тироли не творять пѣякою небезпечности германизаціѣ — служатъ до того, чтобы останкамъ нѣмецкой людности дати можливість учить ся въ нѣмецкомъ языкѣ.

Въ справѣ хрещеня и голосной молитвы въ школахъ сказавъ министеръ, що перше розпоряджене министерства просвѣты выказало поглядъ, що слова при знаку св. хреста повинныи голосно вымавляти ся. Порѣшене сен справы вѣдповѣдныи инстанціями наступить незадолго. Подѣлъ дѣтей школьныхъ пѣсля вѣроисповѣданя противитъ ся законамъ и становини терпимости. Министеръ назначивъ опбеля знаменитѣ успѣхи педагогичныи жѣночыхъ силъ

учительскихъ. Обсада жѣнками посады управительѣвъ школъ тамъ, де вѣдносины на то позваляютъ, есть рѣчь зовсѣмъ справедлива и добра. Жалѣ на вѣдносины въ притулку для дѣтей въ Вайнцирль обѣщавъ министеръ, докладно розрѣдити и злый станъ усунути.

Накопѣнь заявивъ министеръ, що порушене пос. Соколовскимъ знесенѣ выкладу языка грецкого есть безъ сумнѣву западно мало умотивованнымъ жадаемъ. Министеръ буде безусловно обставати при засадѣ задержаня науки языкѣвъ класичныхъ (Грѣмки оплесси; министрѣвни гратулюють до его бесѣды).

Пос. Цаллингеръ обговорювавъ важность вѣры християнскои въ борѣбъ противъ соціальной демокраціѣ и заявилъ, що не хоче прикладати руки до того, чтобы бракъ програмы зѣ стороны правительства вытворивъ еру браку засадѣ. Правительства, устоповляющѣ державныи монополю научуваня, стоять на становини республики и соціализму.

Пос. Ронковскій и домагавъ ся старанного плеканя живучихъ языкѣвъ въ школахъ середныхъ. Достояне признаня розпоряджене министра шо до обмеженя науки и класичныхъ языкѣвъ не переведено, якъ бы то належало ся. Бесѣдникъ домагавъ ся заведеня науки эстетики въ школахъ середныхъ, зниженя оплаты школьной и большого плеканя гимнастики. Дальше обговорювавъ пос. Ронковскій подрѣбно справы львовского университета и ветеринариѣ. Въ першій справѣ жадавъ якъ пайскоршого переведеня признаныхъ комисією бюджетовою за потрібныи работѣ реконструкційныхъ у львовскомъ будынку университетскомъ, о сколько можна рѣвного подѣлу року школьного на университетѣ, залагодженя справы оплатѣ университетскихъ и наконецъ домагавъ ся автономіѣ университетѣвъ, доказуючи, що правительство въ своихъ рѣшеняхъ не повинно

переходити поза кругъ внесенѣ колѣгѣвъ профессорѣвъ.

Пос. Быкъ жалувавъ ся на перетяжене гимназий наукою класичныхъ языкѣвъ зѣ шкодою для эстетичного образованя, а вѣдгавъ домагавъ ся заложеня въ Галиччѣ семинариѣ для рабинѣвъ. Въ дальшій своѣй бесѣдѣ полемизувавъ пос. Быкъ зъ кн. Лихтенштайномъ, доказуючи, що сей бесѣдникъ говоривъ лишь длятого о перевазѣ жидѣвъ, чтобы зыскати собѣ похвалу вѣдѣнскихъ передѣльѣвъ. Длячого — пытавъ бесѣдникъ — не говоритъ князь о той клясѣ, котра має дѣйстно привилегіи на кождѣмъ поли житя суціального? Среди безустанныи перебивающѣ зѣ стороны антисемитѣвъ домагавъ ся пос. Быкъ рѣвноуправленя жидѣвъ въ урядахъ и шанованя основныхъ законѣвъ.

По промовахъ послѣвъ Адамка и Фурмиера вѣдрочено дебату до понедѣлка.

Якъ то собѣ люде помагають.

Въ селѣ Витилѣвъцѣ на Буковинѣ есть товариство „Народна читальня“ а при нѣй и друге товариство „Власна помѣчь“. Оба тѣ товариства мѣстятъ ся вже пятый рокъ бесплатно въ домѣ покойного газды Олексы Кука. Подъ конецъ минуваго року — якъ доносить о томъ п. Данило Бойчукъ до „Буковины“ — вѣдбули ся въ Витилѣвъцѣ загалный зборѣ снхъ товариствъ. Изъ справозданя зъ тыхъ зборѣвъ показуе ся, що читальня не конче добре стоитъ, а то — рѣчь проса — тому, що тамъ дуже маленько письменныхъ людей а читальня держитъ ся лишь тымъ, що письменныи зѣйдуть ся до читальни а хтось зъ письменныхъ читае имъ яку книжочку. А всежь таки въ читальни было 244 книжочокъ и те-

Родина Бардіѣвъ.

Новеля М. Покая.

Дорога вѣтчино мол!
 Ты мой чудовый рай!
 Чимъ ты теперь? Шо зъ тобою сталося?!
 Кобы я бувъ не видѣвъ тебе такъ гарною
 колісь, або не видѣвъ такъ спустошеною те-
 перь!
 Кобы я не видѣвъ тебе такъ спустошеною
 або хочъ мавъ надѣю, що зновъ задвигнешъ ко-
 лісь!
 Дорога вѣтчино мол!
 Ты мой чудовый рай!...

Дрожатъ перо въ руцѣ, сердце стискае ся,
 на плачь вѣираеь менѣ.
 Будете и вы плакати, читаючи тѣ слова,
 такъ якъ я плакавъ, коли ихъ писавъ.
 Будете пласливы, коли повѣрите, що ся
 рознука не правда, лише выдумка поэта, ко-
 трый въ прикрыхъ хвиляхъ списуе страшныи
 обравы своихъ мрѣй горячковыхъ.
 Кобы то й я мѣгъ повѣрити, що то все
 лишь мрѣя, що спомныи, котры менѣ приводятъ
 на память кровавыи постатѣ, то лишь наслѣдокъ
 тяжкой недуги! Кобы то я мѣгъ повѣрити, що

стѣлько нещастъ, стѣлько терпѣнь се лишь
 привидѣ наболѣлой моеѣ души, а тѣ кровавыи,
 змарпѣлыи постатѣ се неспетнующей творы уявы!

Кобы я бувъ не знавъ тыхъ мѣсць про
 котры кажу, — кобы я бувъ не знавъ ихъ
 мениканцѣвъ!

Кобы я мѣгъ сказати: не вѣрте, не ля-
 кайтеся того, таже то лишь сонъ; коли збу-
 димо ся, то вже не побачимо его!

* * *

Сельмо далеко въ горахъ семигородскихъ.
 Яка велична, чудова околиця! Зъ верхѣвъ
 гѣръ въ гарный день видко ажъ Резалю на
 Угорцинѣ. Злученѣ горы немовъ вылазятъ од-
 на на другу, открытѣ густымъ лѣсомъ, котрый
 шо йно почипае теперь зеленѣти ся. Подъ ве-
 чѣръъ заливають ся далекии верхи въ маю лиліе-
 вой краски и лише самыи шпильѣ ихъ вѣдбнва-
 ють въ золотавѣй краснѣ.

Въ далечи подъ выкорчованою горою бѣ-
 лѣвъ двѣръ, выставленый въ томъ мѣсци, зъ
 котрого мае ся найгарниѣшій видѣ. Передъ
 нимъ въ далечи величезна скала зъ хрестомъ
 на шпилью. Въ кѣтлинѣ видко сѣльце; его ве-
 чѣръный дзвѣнокъ заливае ся чудовыми звуками,
 въ оденъ акордъ въ природою.

Ще дальше подъ лѣсомъ видко обдерту
 хату, а гукъ, шо зъ неѣ добувае ся и біля
 не плывучій брудно-жовтый потѣкъ кажутъ
 догадуватисъ, шо се кузня.

Ще дальше въ лѣсѣ, чути середъ тишины

подвѣсныи удары молотѣвъ, а червона луна, вид-
 на середъ темной ночи, свѣдчитъ, шо тамъ е
 гута зельзна.

На днѣ долины ивнятъ ся сѣрѣбленети фи-
 льѣ крутой рѣки и творятъ шо ето кроковѣ по-
 роги. Рѣка тая тамъ, де въ часѣ таяня снѣгу
 поднимае ся, закинула цѣлу околицю камѣнемъ,
 пазношенымъ зъ горы.

Зъ села ве ся зикзакомъ въ гору дорога
 до двѣра, а дальше межѣ двѣра верхами веде
 стрѣмка, вѣдъ спаду воды вымыта дорѣзка до
 лконецъ даальшой мѣсцевости.

Самъ двѣръ то гарно збудована палатка
 зъ зеленыи вѣконницями. Мѣсце, на котромъ
 стоитъ, засаджено величезными кашталами;
 подвѣре прикрашене дивно-ладными грядками,
 повными пѣвѣтѣвъ рапныхъ гилцинтѣвъ, анемо-
 нѣвъ; а черезъ вѣкно, отворене для весняного
 воздуха, вызырае вѣдъ часу до часу головка
 дитины.

Цѣлыи двѣръ обвѣденый зелѣзными пита-
 хетами, шо котрыхъ ве ся блющъ зѣ своимъ
 вѣчно-зеленымъ листемъ.

На початку веспы 1848 року тринацѣте-
 ро людей сидѣло при столѣ въ вѣдальной сали
 того двѣра.

Всѣ належать до одной родины. Всѣ на-
 зывають ся Бардіѣ.

На першому мѣсци сидитъ у бѣлѣмъ чин-
 ци сива старушка Аптонова Бардіева, шо мае
 вже вышъ вѣсѣмдесять лѣтъ; сѣ волосе дивно

перъ вписало ся до неи 43 членѣвъ. Зъ дальшого справозданя показуе ся, що читальня держави ся головою трудами о. Евг. Семана и читальняного писаря п. Ив. Косована. Читальняники сходили ся зимою що недѣль и свята а въ лѣтъ лишъ пять разѣвъ въ читальни, де имъ прочитывавъ книжочки по найбільшій часті п. Косованъ, кѣлька разѣвъ о. Семана, а такожъ читавъ децо и Гнатъ Якимовичъ, що недавно зъ власной охоты приучивъ ся трохи письма и выразнѣйшій друкъ вже доста плавно читае.

Лѣтше розвивае ся товариство „Власпа помѣч“ и оно то може бути примѣромъ, якъ то люде помагють собѣ въ потребѣ. Въ заступництвѣ головы „Власной помѣчи“, Захарія Крикливця, що лежавъ хорьий па тифусѣ, вѣдкрывъ загальнй зборъ п. Косованъ и назначивъ, що попри „читальню“ се чоловічлюбне товариство необходимо, бо въ селѣ багато людей, що вже на початку зимы не мають хлѣба и такъ задовжують ся, що имъ о голодѣ и холодѣ не мила нѣ просвѣта, нѣ читальня, нѣ цѣльнй свѣтъ широкій. „Мы — каже справоздавецъ — „Власною помѣчою“ за маленькій процентъ самі собѣ помагасмо и коли мы будемо и дальше ретельно та совѣстно ядити товариствомъ, то зможемо за 8 до 10 лѣтъ збѣжити людамъ хлѣба безъ всякого проценту. Передъ 4 роками малисмо кѣлька дарованыхъ гарцовъ збѣжа; передъ рокомъ малисмо вже 43 сотнарѣвъ метр., а сего року маемо вже 58 сотнарѣвъ метр. и 17 клѣр. збѣжа въ вартости понадъ 300 зр. Мы зробили 3 великій скринѣ на збѣжѣ и они находятъ ся у Гната Якимовича и Иліѣ Крикливця. Сего року купивъ выдѣль вагу децимальну за 16 зр., на котрої кождый членъ мае право набѣръ важити и тымъ вже нашй люде не дають ся ошукувати на вагѣ, бо знаютъ способъ вже лѣтше якъ жиды.

Зъ дальшого справозданя показуе ся, що выдѣль минушого року вѣдбувъ 8 засѣданъ и на однѣмъ изъ нихъ ухваливъ 50 зр. на будову мѣсцевой церкви. До нового выдѣлу выбралй: Захарія Крикливецъ головою, а выдѣловыми: Стефанъ Кувекъ, Теодоръ Киретюкъ, Илія Крикливецъ, Якѣвъ Войчукъ, Теодоръ Крикливецъ и Ив. Косованъ.

На зборахъ пѣднѣсь Ив. Сороханъ гадку, щобы заложити въ селѣ крамницю а Косованъ обчисливъ, що доходомъ изъ самыхъ свѣрникѣвъ и соли можна бы оплатити чоловіка, котрый бы провадивъ рахунки и торговлю. Вѣйтъ Францъ Фогель обѣцявъ ся вѣдетуцити одну комнату на крамницю — заявивъ, що даруе „Власной помѣчи“ корецъ кукурудзѣвъ. Наконецъ ухвалено вызначити безпроцентову позычку тому чоловікови, що приїме на себе всякй услуги, потрібнй при выдаваню и сти-

ганю збѣжа. Неточнымъ довжникамъ ухвалено па будуче не вызычити а вѣйтъ зъ своей стороны обѣцявъ ихъ напоипути до звернення догду.

Отъ такъ то помагють собѣ витѣловскій газды своимъ власнымъ сплами; прикладъ зъ нихъ могли бы собѣ брати не одпй громады якъ па Буковинѣ такъ и у насъ въ Галичинѣ.

Переглядъ політичнй.

Пѣсля пайновѣйшон змѣны ординаціѣ выборовой для декотрыхъ выборчихъ округѣвъ сѣльскихъ въ Галичинѣ, мають мѣжь иншими голосувати при выборахъ до Рады державной: Ярославъ, Радимно, Снява и Порохникъ — въ Ярославѣ, а Чесанѣвъ и Любачѣвъ — въ Чесанѣвъ.

Пѣсля санкціонованого закона соймового, мае ся побирати въ сѣмъ роцѣ вѣдъ кождого риньского непосредныхъ податковѣвъ, 29 кр. додатку на фондъ индемнізаціоннй.

Пѣсля Politik, тревала оногдашна авдіенція профессора чеського университету, Ранды, у 6. Вел. Цѣсаря, дуже довго. Самъ Монархъ звернувъ бесѣду на справы політичнй. Дрѣ Ранда бувъ опѣсля зъ визитою у графа Таффога.

Пѣсля поголоски, яка розѣйшла ся сими днями у Вѣдпи, мае бути Рада державна заразъ по ухвалено бюджету розвязана.

Пѣсля вѣстей зъ Берлина розѣйшла ся тамъ чутка, що лѣтомъ мае вѣдбути ся въ Берлинѣ зѣвѣдъ царя Александра III зъ цѣсаремъ Вильгельмомъ. Розповѣдають, що царевичъ розмавлявъ оногды дуже довго зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ и що ся розмова дотыкала вѣдносинъ Россіѣ до Нѣмеччины.

Правительство „Сполученыхъ державъ“ одержало урядове потверждење, що на островахъ Гавай выбухла революція. Одна бостоньска фірма дѣстала вѣсть, що революція выбухла була ще 14 с. м. въ наслѣдокъ того, що королева хотѣла скасувати конституцію. Люднѣсть скынула королеву зъ престола и установила нове правительство пѣдъ проводомъ судѣй зъ найвысшого трибулалу. Доле Гавайцѣв думаютъ прилучити ся до Сполученыхъ державъ.

Одна вдова, Катерина, донька головы родины, вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ у жалобѣ, друга молода замужна, жѣнка паймолодшого сына пана Томы. Коло неѣ сидитъ въ малѣмъ крѣселѣ зъ поручемъ маленькій хлопечъ, держитъ въ товстенной руцѣ срѣбну ложочку, вымахуе нею и галаеуе безъ ушину. Вѣтъ що йно вѣтитъ ся ѣсти и говорити. Цѣла родина вѣдгадуе, що вѣтъ говорить и що найлучше любить.

Дальше сидятъ два мужыпы, оденъ зъ нихъ то чоловікъ молодой матери. Гарне правильне лице зъ чернымъ вусомъ дыше пластемъ; вѣтъ все уемѣжае ся и кидаетъ дрѣбнй кулакы то на сына то на жѣнку.

Той присадкуватый, плечистый мужычина зъ ознаками вѣдпы на лицѣ, то братъ першого, Варнава, знаный зъ превеликой силы, захмареный, мало говѣркій, величезнй свои руки поклавъ на столѣ; его волосе по селяньски назадъ зачесане; вѣдъ вѣсны не носить вѣтъ нѣ вусѣвъ нѣ бороды, плечѣ широкій, якъ у Геркуля; вирокомъ що хвила видко, якъ вѣтъ стареа ся свою вѣдрозливу стать закрыти незмѣрною добротою.

Бѣля него сидитъ мале, занидѣле дитя. Бѣдѣ змарилѣ личко той дитины лагѣдне, якъ звичайно у людей того рода. Рѣдке волосе, костистй руки и выкривленй плечѣ его, будятъ милосерде у чоловіцѣ. То внукъ сеѣ старушкы; его вѣдумерли вже давно родичѣ.

По другѣмъ боцѣ сидитъ двое однаково

Новинки.

Львѣвъ оня 30 сѣчки.

— Громадѣ Вуховичѣ, въ повѣтѣ мостыскѣмъ, удѣлавъ 6. Вел. Цѣсарь 100 зр. ваюмоги на будову школы.

— Именованя и перенесеня. П. Міністеръ справедливости именувавъ адъюнктомъ судовымъ Жигмонта Дворского въ Заставнѣ для Червоноцѣ, а адъюнктамъ суду повѣтового: авокультантѣмъ Василя Гудаян для Селетяна и Юліяна Губрѣха для Заставны. Президіального секретаря почтового Миколая Готанчана покликано до службы въ Министерствѣ торговлѣ, а управу бюро президіального п. к. Дирекціѣ и телеграфѣ у Львовѣ обѣцявъ секретарь почтовый Рихардъ Вонатервѣ. Аспстентъ почтовый Гнатъ Болдобовскій перенесеный вѣ Львова до Зальццякъ.

— Вѣдзначеня. Вицезидентъ краевой Рады шкѣльной дрѣ Боожиньскій одержавъ хрестъ комтуровый ордеру Францъ Йосифа.

— 6. Ексед. Маршалокъ краевый князь Евстахий Сангушко и членъ Выдѣлу краевой п. Тадей Романовичъ вернули въ Вѣдла до Львова.

— Испытъ зъ рахунковости державной вложили Людвикъ Яворскій, Максимъ Карачевскій и Володиславъ Адольфъ Зелиньскій.

— Змѣна властителейъ. Маестрѣсть Радче, въ ставіславскѣмъ повѣтѣ, купивъ вѣдъ Мендлы Циблия и Герца Лазара Генрихъ Потворовскій. — Маестрѣсть Мянштирѣцъ въ пѣв. самбѣрскѣмъ купивъ Яковъ Вось въ Соколовѣ вѣдъ Фердинанда Опольского.

— Вѣвки волочать ся зѣсвъ въ повѣтѣ сучавскѣмъ. Въ дворѣ въ Лукачѣвцѣхъ розѣрвали кѣлькору худобы. Староство заридило ловы.

— Огнѣ. Дня 20 сѣчня с. р. рано вгорѣла загорода Ядвиги Сурдыки въ громадѣ Камѣнѣ, въ повѣтѣ ниськѣмъ. Шкода необезпечена около 450 зр. — Въ Добрканѣ въ повѣтѣ пильчаневскѣмъ погорѣвъ Володиславъ Матѣвчъ, причѣмъ и вѣтъ самъ померъ. Огонь выбухъ у него дня 26 с. м. рано и то такъ неснодѣвано, що Матѣвчъ не мавъ уже часу убраться ся, лише выбѣгъ въ хаты босо и легко одягненый, думаютъ добѣгги до найблизшой хаты. Тымчасомъ по доровѣ упавъ въ свѣтъ, омлѣвъ мабуть вѣ влоруженнѣ, я закымъ его вѣдшукали, замерѣвъ. — Въ селѣ Базарѣ въ повѣтѣ чортковскѣмъ погорѣвъ Иванъ Бобовскій. Скоро помѣчъ людеи не дала перекинутись огневи на сусѣднй загорода. Вгорѣвъ дѣмъ Бобовского, абѣже и тютюнь на складѣ. — Въ Драговижѣи въ жидачѣвскѣмъ повѣтѣ погорѣвъ Сень Гаврашко. Шкода вывоститъ звышь 200 зр. — Въ Жидачевѣ спалили ся всѣ движимости Теклѣ Мадуковой; шкода необезпечена 200 зр.

— Жертвы морозу. Господаръ Медѣдѣ вѣ Звиняча, въ повѣтѣ чортковскѣмъ, повѣзъ для сына одену

зачесане, бѣле якъ молоко. Лице безъ житя бѣдѣ, поморщене, очи запали тѣло згорблене, а поглядъ звернений все въ землю, якъ у людей, котры вже не бачать нѣчого; руки трясуть ся, а голосъ дрожитъ; вѣдъ того бѣлы бровы еѣ якосъ дивно одушевляють чоловіка.

Коло неѣ по правѣмъ боцѣ сидитъ еѣ пайстаршй сынъ Тома Бардѣй, мужычина въ вѣку межы пятьдесятимъ а шѣстьдесятимъ рокомъ. Горде поважне лице зъ поморщенымъ чоломъ, волосе густе ледви припорощено сивиною, борода чорна, очи зъ поглядомъ проймающимъ, стать висока, проста, горда. Живый типъ середновѣчныхъ аристократичныхъ поестатей.

Противъ него сидитъ люблена пѣлою родиною Иванна, скромна пятнайцятилѣтна дѣвчына ангельской красы. Великій, синй еѣ очы, прислоненй доглыми шовковыми вѣями, ясне лице прозоро бѣле, червонѣоче лице пѣдчасъ уемѣху, ясен-русые густе волосе, мягке мовѣ шовкѣ. Оя дѣвчына не належитъ властиво до родины, то сирота по дуже далекой свояцѣ, котру родина Бардѣвѣв припала до себе, бо не хотѣла пристати на се, щобы людина зъ тымъ самымъ именемъ, що они, жила въ недостатѣ. Саме ддятого стала ся она милою цѣлѣй родинѣ, бо вѣдъ обовязку помагати ѣй не могъ усунути ся жакденъ членъ родины, а навѣсти кождый уважавъ то довгомъ належнмъ сиротѣ.

Ще лишъ двѣ жѣнки були въ родинѣ.

убраныхъ дѣтей, що мають найбільше пять лѣтъ; они такъ подѣбшй до себе, що можна ихъ що хвила помѣнати. То близнята и дѣти того молодого подружя.

При другѣмъ кѣнци стола сидитъ двайцятилѣтнй молодецъ. Вызначаетъ гарнымъ, полнымъ житя лицемъ, стрункою постатю и милымъ обходомъ; носить бороду, вусы що йно выколочють ся а густе волосе спадае зъ головы природными кучерями. Се одинакъ начальника родины, що находитъ ся на передѣ.

Коло него при самѣмъ кѣнци сидитъ старецъ. Бѣле посивѣле его волосе, а лице зацнило на червоно вѣдъ вина. Посвяченый въ першѣй ліній зъ головою родины, тутъ и постарѣвъ ся зъ нимъ разомъ Семѣшъ Бардѣй. На лицѣ кождого зъ родины Бардѣвѣв, видко було тѣ самыя черты родиннй, високи чола, великій, темнй, розумнй, синй очи пѣдъ густыми бровами.

* * *

Тринадцять осѣбъ сидѣло за столомъ.

— Отъ диво—сказавъ хтосъ зъ родины— тринадцатеро насъ при столѣ.

Малу немову-дитицу посаджено пернй разъ до стола.

— Хтосъ зъ насъ помре — сказала старушка тремтячимъ слабымъ голосомъ, зъ

до Медведовоць, до тойже занятый роботомъ въ горальни. Вертаючи въ вѣдтамъ, замереть Медвѣдъ на поли, а койи самъ повернули до дому. — Селянинъ Франко Ювенъкъ въ Бычковоць, въ чортковскомъ повѣтѣ, повѣвъ до Хомяковки дня 17 сѣчня 1893 р. латиньского священника, котрый бувъ на похоронѣ въ Бычковцѣхъ. Вертаючи вѣдтамъ постушивъ Ювенъкъ до коршмы въ Хомяковцѣхъ, щобы нависти ся горѣвки и вже до дому не вернуть, бо вадивъ полями цѣлу ядць и таки подѣ Хомяковкою замереть.

— Самоубійство. Дня 23 с. м. померъ вагло Дмитре Родольскій, народный учитель въ Овѣрны въ домѣ своего дѣда о. Стефана Билиньского, парола въ Черняховѣ. Слѣдство выявило, що Родольскій отроѣвъ ся квантомъ карболовымъ. Причина самоубійства невнана; звѣстно лишъ, що самоубійникъ вѣдъ довшого часу поцадамъ чогось въ невычайву вадуму.

— Нова катастрофа въ копальни. Въ токайскихъ копальняхъ коло Грану на Угорциѣхъ стоить старый вѣдъ 80 лѣтъ вакѣвъ въ полумѣни. Тому кѣлька дѣвъ въбухаючи гавы дѣстали ся до другого вакошу и выкидали тамъ експлозію въ хвпли, коли було тамъ бѣльше якъ 200 робѣтниківъ. Доси добуто въ вакошу 19 трупѣвъ и уратовано 60 людей. Побожють ея, що бѣльша половина робѣтниківъ погибла.

— Нападъ на жандарма. Въ Волѣвци, пов. рѣдовоцького, напало нять селянъ увброшыхъ стрѣльбами, на управителя поестеруваку жандармеріѣ, Порубского, коли йпоавъ гостинцемъ въ однымъ соляняномъ. Того селянина напастники зравили, а жандарма не трафили, хочъ не стрѣляли до него. Порубскій стрѣливъ кѣлька разѣвъ и ранивъ одного, але дальше не мѣгъ стрѣляти, бо подсувавъ ся ему карабѣвъ! Боронивъ ся шаблею и вѣдгонивъ напастниковъ.

— Въ „Просвѣтѣ“. На послѣднихъ засѣданяхъ годовного выдѣлу товариства „Просвѣта“ порѣшено мѣжь ничимъ: Завести въ новѣй хатѣ деякй адаптаціѣ, справити чотири шафы на аростаючи библіотеку товариства а въ обширной сали засѣданъ товариства помалу заводити галерію образѣвъ. Поклинали до выдѣлу товариства ваступника выдѣлового — проф. Ивана Берхратского. Принято до вѣдомости зану и. Кости Паньковского, що вѣвъ за-для браку часу мусить вложити урядъ библіотекаря товариства. На мѣсць его поручено веденѣ библіотеки п. Ив. Велеви при помочи п. Евгения Барвѣньского. Зложено подяку членамъ выдѣлу п. Иванови и Автонови Дольницкому за ихъ великй труды при перепровадженю товариства до новой хаты. Порѣшено причинити ся квотою 50 ар. до выдѣла тому „Записокъ товариства имени Шевченка“ въ память пок. д-ра Юліяна Целевича. За мѣсяць сѣчень рѣшено друкувати книжочку п. Охримовича „Земля наша мати“. Порѣшено вложити в. д-рови Ярославу Кулячковскому за подарованѣ до библіотеки товариства 13 дѣвиныхъ книжокъ. Принято кѣлькасотъ новыхъ членѣвъ.

— Въ товариствѣ „Родина“ въ Коломыи вѣдбули ся дня 22 сѣчня першй вечерниѣ въ сѣмъ рѣдѣ. Гостей зѣбрало ся досытъ, а 24 царѣ гуляло майже до

котрого пробивалось сильне поважне перевѣдчене.

— Ой, нема насъ толькы — вѣдозвала ся живо молода жѣнка — лише пѣвтринайцѣта, также сю дитину и на зельзницѣ берутъ за половину. — И она притулила дитину до грудиѣ.

На той дотепъ кѣлькохъ засмѣяло ся. Мужъ еѣ смѣявъ ся ажъ до слѣвъ, смѣяли ся близнята, на лица ясной дѣвчинки явивъ ся румянецъ, Геркулъ смѣявъ ся на цѣлу губу, молодець при кѣнци стола усмѣхнувъ ся насмѣшкувато зъ забобону, а павѣтъ на лица калѣки явивъ ся ясѣйсь спѣзненный, скривленный усмѣхъ...

Кобы то имъ бувъ хто тогды сказавъ :

„Нинѣ тринайцѣтеро васъ при столѣ. Теперь весна и починають зеленѣти дерева. Коли послѣдний листки снадуть зъ тыхъ деревъ, зъ васъ тринайцѣтеро не буде нѣ одно жити“.

Кобы то имъ бувъ хто тогды также сказавъ!

(Дальше буде.)

бѣлого дня. Такой щираи и веселой забавы давно вже не було. Другй вечерниѣ въ товариствѣ „Родина“ вѣдбудуть ся въ четверть дни 2 яктого. Початокъ о родинѣ 8-ѣй вечеромъ. Вступъ для членѣвъ 50 кр., для нечленѣвъ 80 кр. вѣдъ особы. Выдѣлъ запрошуе кѣльхъ Русинѣвъ и надѣе ся, що забава выпадѣ ще красче, якъ на вечерницяхъ першихъ. Кто хотѣвъ бы прибути а не дѣставъ бы запрошеня, дѣстаете его при касѣ. Тожъ сѣѣтѣмъ до „Родины“ а забавимось справдѣ, якъ въ своѣй родинѣ. — Вѣдъ выдѣлу товариства „Родина“ въ Коломыи.

— О выборы. Въ Топорѣвцяхъ на Буковинѣ, якъ лише черновецка Gaz. Polska, ведуть селяне вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ домашну вѣйву о раду громадску, а дни 20 сѣчня въ нагоды заповѣдженого выбору до новой рады пришло тамъ навѣтъ до бунту. Вѣйтъ вызначивъ до комисіи выборчои мужѣвъ доѣвря, котрыхъ не хотѣла яаячна часть людности и домагала ся, щобы ихъ въ комисіи усунути. Коли ихъ не послушали, окружила товпа народу выборчій льокаль, выверла трехъ уставленныхъ въ дверяхъ жандармѣвъ, вѣрвала ся до середины и рѣзгнала членѣвъ комисіи. Одного въ нихъ селянина Га лагана, выволѣкли на подѣвре и хотѣли убити. Оборонивъ его жандармѣ. Комисіи выправила до сусѣдного села пѣсланця, щобы спровадити бѣльше жандармѣвъ, але товпа задержала его, не выпускаючи нѣкого въ села. Навѣтъ за комѣсаремъ староства, котрый вѣдложивъ выборы и вертавъ домѣвъ, гнали ся селяне также, що ледве утѣкъ. Забуреня устали ажъ пѣвною ночью. Зараджено слѣдство карие и увязнено 19 селянѣвъ. Ояогды привезено до Черновець 16 селянѣвъ въ Топорѣвць, самыхъ найаможѣйшихъ до вязницѣ. Слѣдство веде и. радникъ Клятовскій.

— Портреты Пресѣвъ. Епископа д-ра Юліяна Пелеша можна пабути у старорочиѣйской квягарни по 8 кр. ая одѣвъ. Доходъ прианаченый на фондъ дяковского товариства въ Перемышля.

† Посмертній вѣсти.

Дрѣ Лукіянь Сакновичъ, нотаръ въ Сторожкицѣхъ на Буковинѣ, упокоювъ ся дня 24 сѣчня с. р. въ 62 роцѣ жыти.

В с я ч и н а

— Що то значить мѣлярдъ золотомъ и сѣрѣломъ, обчисливъ семи днями одѣвъ Французъ, котрому очевидно навкучили ся вже панамскій скандалы, въ котрыхъ, якъ звѣстно, розходитъ ся такожъ о розкрадене мѣлярда грошей. Той Французъ обчисливъ отже, що мѣлярдъ (тысячъ мѣлионѣвъ) въ золотѣ важить 322.580 кѣльограмѣвъ и займае мѣсця въ просторѣ около 12 кубичныхъ метрѣвъ (отъ таку куцку, що довга, широка и высока на два и одну третину метра). Наколибъ зъ того всего золота вытягнувъ тоненьку нитку, то можна бы нею обвязати разъ цѣлу землю доокола, и ще лишилось бы толькы, що можна бы зъ нею уткати гарпу ленту. Мѣлярдъ сѣрѣбла важить 5 мѣлионѣвъ кѣльограмѣвъ и займае мѣсця на 477 кубичныхъ метрѣвъ (куцку на трохи бѣльше якъ на 7 и пѣвъ метра довгу, широку и високу.) Дротомъ зъ того сѣрѣбла на 4 мѣлиметры грубымъ, можна бы обвязати цѣлу землю разъ до окола. Щобы перевезти мѣлярдъ золота, то треба бы на то 64 вагонѣвъ зельзничныхъ, котрий заняли бы на шинахъ 400 метрѣвъ. На мѣлярдъ золота треба бы ажъ 1000 вагонѣвъ, котрий заняли бы на шинахъ бѣльше якъ шѣсть кѣльометрѣвъ. Мѣлярдъ золота представлявъ бы таку груду, котру не могло бы рушити зъ мѣсця 6.000 (!) людей. Мѣлярдъ сѣрѣбла могло бы перенести пѣвъ мѣлиона людей; кождый чоловікъ мусѣвъ бы тогды взяти на себе по 10 кѣльо. Напонецъ можна зъ мѣлярда зрѣбити 32 „рослыхъ“ войкѣвъ зъ литого золота або 634 войкѣвъ зъ литого сѣрѣбла.

Господарство, промыслъ и торговля

— Календаръ церковный и господарскій. Рускй свята: дня 18 (30) с. м. Атанасія

и Кирила. 19 (31) Макар. Егип. — Латиньскй свята: дня 30 Гяцинты; д. 31 Петра — Выхѣдъ сонця: дня 30 с. м. о годниѣ 7 мѣ. 36; захѣдъ о 4 год. 52 мѣн.; дня 31 о 7 год. 35 мѣн.; захѣдъ о 4 год. 54 мѣн. — Выхѣдъ мѣсяця: дня 30 с. м. о 11 год. 14 мѣн.; захѣдъ о 10 год. 57 мѣн.; дня 31 о — год. 25 мѣн.; зах. о 11 год. 10 мѣн. — Станъ воздуха за минувшй добы числячи вѣдъ 12 год. въ полудне дня 28 до 12 год. въ полудне дня 30 с. м.: середна теплота була — 15.7° Ц., найвысша — 5.8° Ц. вчера с. м. по полуд.) найнизша — 18.0° Ц. въ почи. Барометръ иде въ гору (770). Вѣтеръ буде полуднево-захѣдный, слабый, теплота пѣднесе ся до — 8° Ц., небо буде легко захмарене; буде погода.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вашингтонъ 30 сѣчня. Гавайске правительство провизоричне выслало посольство до сполученыхъ державъ, котре мае вести переговоры въ справѣ прилученя сѣхъ островѣвъ до Сполученыхъ Державъ пѣвнѣчной Америки. Гавайска королева выдала прокламацію противъ провизоричного правительства и протестуе противъ высыланя на острова американьского войска.

Палермо 30 сѣчня. Въ наслѣдокъ непослуху студентѣвъ замкнено тутешный университетъ.

Розкладъ поѣздѣвъ зельзничныхъ

(важный вѣдъ 1 мая с. р.)

Вѣдходять	Курьеръ	Особовый			Мѣ пѣвъ
До Кракова	3 07 10 41	5 26	11 01	7 56	
„ Подволочискъ въ Пѣдѣ. (въ гол. двор.)	3 10 2 58	0 02 9 41	10 52 10 28	—	
„ Черновець	6 36	9 56	3 22	10 56	
„ Стрыя	—	6 16	10 21	7 4	
„ Бѣльця	—	9 51	—	—	7 3
„ Сокаля	—	—	—	—	—
„ Зымной Воды	—	4 36	—	—	—
Приходять	Курьеръ	Особовый			Мѣ пѣвъ
Зъ Кракова	6 01	2 50	9 01	6 46	9 3
„ Подволоч. на Пѣдѣм. (на гол. двор.)	—	2 45	9 17	6 55	—
„ Черновець	10 09	—	7 56	1 42	7 06
„ Стрыя	—	—	1 41	9 16	2 3
„ Бѣльця	—	—	4 48	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	8 32

Часъ, лѣвъ вѣскій; рѣвниця вѣдъ средно-европейского (зельзничного) о 35 минутъ: на зельзничныхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мѣн. Цифры товстѣй и подчеркены минуты означаютъ часъ ядѣный вѣдъ 6 год. нечеломъ до 5 год.ч. 59 мѣн. рано.

Надѣслане.

Запросины до передплаты на XV и XVI томъ РУССКОЙ ИСТОРИЧНОЙ БИБЛИОТЕКИ.

Томъ XV Рускои Историчной Библіотеки почавъ друковати ся и выйде въ лютѣмъ 1893 р. Мѣстити ме II-гу часть Руины М. Костомарова: Гетьмановане Демяна М огорѣшого. Томъ XVI. мѣстити ме III. часть Руины: Гетьмановане Самѣйловича. Передплата на одѣтъ томъ брошурованый 1 зр. 20 кр. зъ пересылкою 1 зр. 25 кр., на оба томъ разомъ оправный въ англійске полотно зъ рекомандованою пересылкою 3 зр. 10 кр.

Олександръ Барвѣнскій
у Львовѣ ул. св. Миколая 13

За редакцію вѣдповѣдае Адамъ Крехѣвцкій

Исераты („оповѣщеня приватні“) якъ для „Народной Часописи“ такъ такожь для „Газеты Львовской“ принимае лишъ „Бюро Дневниковъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожь знаходитъ ся Экспедиція мѣсцева тыхъ газетъ.

Экспедиція мѣсцева

НАРОДНОЙ ЧАСОПИСИ

зъ двемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКОВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,
улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневниковъ“ буде приимати, выключно, вѣдъ Нового року предлагу мѣсцеву.

Исераты („оповѣщеня приватні“) якъ для „Народной Часописи“ такъ такожь для „Газеты Львовской“ вѣдъ теперь буде приимати лишъ горъ назване „Бюро Дневниковъ“ Людвика Пльона.

Ново уладженый складъ матеріяловъ аптичныхъ

ЛЕШКА ЦУКЕРА

у Львовѣ улици Ягайлоньска Ч. 8.

поручае по найдешевшихъ цѣнахъ матеріялы аптичны, лѣки вскръ лѣкоч. конякъ, малагу, вино лѣкничей, средства універсальны, артикулы гумовы, хирургичай и автопестичай, перфураторы французску и англійску. — **Дуне дешево.**

Замовы зъ провинціи полагаджують ся вѣдворотною почтою.

Дра Фридриха Ленглія

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкающий изъ березы наверхеномъ, уходитъ вѣдъ выпитныхъ часѣвъ на найдѣше средство на красу; але кемично по припису вынаходитъ переробленый на бальсамъ, набирая вже найже чудесного дѣйствя.

Якъ въ вечера помастити нимъ лице або яке мѣсто мѣсца на шкѣрѣ, то вже на рано вѣдѣлаетъ ся вѣдъ шкѣры кавже неяснѣтна дусочка, а шкѣра сама стѣе свѣтло бѣломъ и деликатномъ.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лицѣ и воспѣлку и выдѣе ему краску молодости; шкѣрѣ надае вѣдъ бѣлѣсть, деликатнѣсть и свѣжесть, вѣдъ найворотнѣмъ часѣ устеровае веснѣвка, родимы плямы, червонѣсть носа, вугры и весну такую нечистоту шкѣры.

Цѣна одного збанка вразѣ зъ приписомъ ужитку вр. 1-50.

Дра Ленглія **Бензове Мыло,**

найлагоднѣше и для шкѣры найчистѣше, кавалокъ по 60 гр.

Необходимою для каждого хозяйства есть

Кнайпъ Катрайнера ослодова кава

зѣ смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дѣе она тоту невровану користь, ше шкѣдливого спожити чистою або сурѣтатами перемѣшаной кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити со ѣ дешево смачнѣшу, а притѣмъ здоровшу и поживнѣшу каву — Знаменита яко до токѣ до кавы въ зеренцяхъ.

Поручае ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати. Висоды до пабути. — $\frac{1}{2}$ кильо 25 вр.

Чоколада десерова.

Найбѣльша фабрика на свѣтѣ — денна продажъ 50.000 кг

Подроблюванѣ забезпечено.

Подостаткомъ по вѣсхъ лѣвальныхъ склепахъ товаровъ колѣопильныхъ, по дрогерияхъ и склепахъ зъ лѣвотами, такожь по цукорняхъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найповѣйше) выдане

16 слягантныхъ томѣвъ оправлѣныхъ въ помѣтло, якъ новѣ, замѣсть

вр. 96 вр. 55.

M. Kupitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Поручае ся

торговлю винъ **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЬЕРА** у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пѣдъ варядомъ В. И. Вебера.